

του, ἀναμιμνήσκει τὸ φανταστικὸν ἐκεῖνο πτηνὸν τῶν Ἰνδικῶν θρύλλων, ὅπερ ἐκίνει τὰς ἑκατὸν αὐτοῦ στιλοῦσας πτέρυγας χωρὶς νὰ δύναται νὰ πετάξῃ.

Ὅπως ἕκαστος τῶν βραχιόνων τοῦ θαλασσίου ἀστέρος ἀπολήγει εἰς ὄφθαλμόν, οὕτω καὶ ἕκαστος τῶν 1520 ποδῶν ἔχει κοτυληθόνα, δι' ἧς δύναται νὰ κρατῆται καὶ ἀναρριχᾶται τὸ ζῶον. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ παράξενοι αὐτοῦ πόδες δὲν χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν κίνησιν, ἀλλ' εἶναι συγχρόνως θαυμασιώτατα ἀλιευτικὰ ἐργαλεῖα, κάμακες ἐπιτηδειότατοι· μόλις ἢ ἐλαχίστη ἐν τῷ ὕδατι αἰωρουμένη λεία ἐγγίση ἓνα ἐξ αὐτῶν, πάραυτα ἐμμένει κολλημένη. Τότε οἱ πόδες τοῦ ἀστέριου μετασχηματίζονται εἰς χεῖρας μεταδιδούσας ἀλλήλαις τὸ συλληφθὲν θῦμα, ὡς οἱ κτίσται δίδουσι ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα τὰς κεράμους.

Οὕτως ἀπὸ σωλῆνος εἰς σωλῆνα μεταδιδομένη ἢ τροφὴ φθάνει εἰς τὸ στόμα, ὅπερ τὴν καταπίνει.

Ὁ στόμαχος τοῦ ἀστέριου εἶναι παραδοξότερος τῶν βραχιόνων καὶ ποδῶν αὐτοῦ. Φαντάσθητε ὅτι ὁ στόμαχος τοῦ ἀστέριου εὐρύνεται, ἀναστρέφεται, ἐκχύνεται, ἐξέρχεται ἐκ τῆς κοιλότητος αὐτοῦ μετὰ μυθώδους εὐκολίας, καὶ ὅταν ἡ λεία δὲν προσπελάξῃ εἰς αὐτόν, μεταβαίνει οὗτος πλησίον αὐτῆς!

Οὕτως ὁ θαλάσσιος ἀστὴρ μεταχειρίζεται τὸν ἀπαράμιλλον τοῦτον στόμαχον διὰ νὰ διανοίγῃ τὰ ὄστρεϊδια, τὰ ὁποῖα εἰς ἄκρον ὀρέγεται.

Μόλις ἀνέλαθεν ὁ ἀστερίας ὄστρεϊδιον διὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀναλαμβάνει τὸ μαλάκιον τοῦτο διὰ βραχιόνων καὶ ἐπικολλᾷ ἐπ' αὐτοῦ τὸ λαίμαργον στόμα. Πῶς ὅμως θὰ δυνηθῇ νὰ καταπῆ τὸ ὄστρεϊδιον τὸ καλυπτόμενον ὑπὸ τοῦ ὄστράκου του, οὐδὲν τοῦτου ἀπλούστερον. Ὁ στόμαχος τοῦ ἀστέριου εὐρυνόμενος, ἀναστρεφόμενος προσέρχεται βοηθὸς τοῦ στόματος. Σταγόνα πρὸς σταγόνα ἐκχύνει ἐν τῷ ὄστράκῳ χυμὸν τινα δριμύν, δι' οὗ λύονται αἱ σπρόφιγγες τῶν θυρῶν τοῦ ὄστράκου. Αἱ θύραι διανοίγονται· πάραυτα καὶ τὸ γυμνὸν σῶμα τοῦ ζῴου καταπίνεται ὑπὸ τοῦ θαλασσίου ἀστέρος. Ὁ στόμαχος κατορθώσας τοῦ σκοποῦ, εἰσέρχεται ἐν τῇ κοιλότητι αὐτοῦ καὶ πέπτει ἡσύχως τὸ θῦμά του.

Ὁ ἀστερίας δὲν θηρεύει μόνον ὄστρεϊδια, ἐπιτίθεται ἐπίσης κατὰ τοῦ καρκίνου, τῶν ἀστακῶν, τῶν καράβων. Κάμπτει πρὸς τὸ σῶμα τοὺς πέντε αὐτοῦ βραχίονας, ὑποκρίνεται τὸν κοιμώμενον. Οἱ πέντε ὅμως ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνεδρεύουσι θῦμά τι καὶ λάμπουσιν ἐν τῷ ἄφρῳ. Μόλις διέλθῃ καρκινός τις, ἐντείνει τοὺς θανατηφόρους αὐτοῦ πόδας, τὸν συλλαμβάνει, τὸν συσφίγγει, τὸν καταβροχθίζει.

Ἐνίοτε ὁ καρκίνος ἀνίσταται, ἀμύνεται, καὶ κατορθοῖ μετὰ προσπαθείας νὰ κόψῃ διὰ τῶν χηλῶν του ἓνα ἢ καὶ δύο βραχίονας τοῦ ἀστέριου.

Σπουδαῖον! Οὔτε κἂν προσέχει εἰς τοῦτο ὁ ἀστερίας. Ἡ σκληρὰ αὕτη ἀποκοπὴ εἶναι δι' αὐτόν τίποτε· διότι τὸ ἀποκοπὲν μέλος τοῦ ἀστέριου μετὰ τινα χρόνον ὡς κλάδος φυτοῦ θ' ἀναβλαστῆσθαι.

Συχνότατα ἀλιεύονται ἀστερία· ἔχοντες ἓνα μόνον βραχίονα καὶ ἐν τῇ θέσει τῶν λοιπῶν τέσσαρας μικροὺς ἀρχομένους τῆς βλαστήσεως.

Ἐπι πλέον ὑπάρχουσιν ἀστέρες θαλάσσιοι, οἵτι-

νες συλλαμβανόμενοι ἐξαρθροῦνται καὶ ἀποκόπτονται μόνον, ὅπως διαφύγῃσι τὸν θάνατον εὐσταλέστεροι παραμένοντες, ἀνευρίσκοντες ὅμως τὸν θάνατον ἐκτὸς τοῦ ὑγροῦ στοιχείου ἐξαγόμενοι.

Τὸ τοιοῦτόν τινες ἀπεκάλεσαν ἀληθῆ αὐτοκτονίαν· τὸ ζῶον, λέγουσιν, ἀδυνατοῦν νὰ ζῆσθαι ἐκτὸς τῶν θαλασσῶν διὰ τοῦ ἐκουσίου τούτου θανάτου φονεύεται, ἐκλείπει, ἐξαφανίζεται.

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ

Πρό τινος περιῆλθον εἰς χεῖράς μου φυλλάδιά τινα τοῦ ἐν Λονδίῳ ἔτι καὶ νῦν ἐκδιδομένου περιοδικοῦ Gentleman's Magazine τοῦ ἔτους 1825. Ἐν τοῖς φυλλάδιοις τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Δεκεμβρίου περιέχονται ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιογραφία τοῦ ἐκ Ναυπάκτου ἱερέως Κωνσταντίνου Δημητριάδου, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ συμπληρωτικαὶ βιογραφικαὶ σημειώσεις γραφεῖσαι ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα J. W. Ἐρευνήσας πολλὰ τῶν βιογραφικῶν λεξικῶν ἐν οὐδενὶ εὗρον τὸ ὄνομα τοῦτο ἀναφερόμενον, εἰ μὴ ἐν τῷ τοῦ Γόρδωνος «A general Biographical Dictionary - London 1851»· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενα περὶ αὐτοῦ εἶναι εἰλημμένα ἐκ τοῦ ἄνω περιοδικοῦ. Ἡ μόνη πληροφορία, ἢ ὑπὸ τοῦ Γόρδωνος ἀναφερομένη, εἶναι ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδίδαξε τὴν ἐλληνικὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὁξωνίας. Παραφράσας περιληπτικῶς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀποστέλλω ὑμῖν, ὅπως δημοσιευθῶσιν, ἐὰν ἐγκρίνετε τοῦτο, ἐν τῇ «Ἐστία».

*

Τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1825 ἀπέθανεν ἐν Ὁξωνίᾳ τῆς Ἀγγλίας ὁ Κωνσταντῖνος Δημητριάδης, ὁ γνωστός ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ὁ Γέρων Ἑλληνας». Ὁ Δημητριάδης ἐγεννήθη κατ' ἄλλους μὲν ἐν Ἀθήναις τὸ 1755, κατ' ἄλλους δ' ἐν Ναυπάκτῳ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1754 ἐκ γονέων ταπεινῆς καταγωγῆς· κλίσι δ' ἔχων πρὸς τὰ γράμματα ἐξεπαιδεύθη ἄγνωστον ποῦ καὶ ὑπὸ τίνος διδασκάλου, καὶ ἐξέμαθε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν, ἐγνώριζε δὲ καὶ ἄλλας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Διατρίβων δ' ἔτι ἐν Ἑλλάδι προσχειρίσθη ἱερομόναχος, ὡς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐφιλοδόξει.

Ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ὁ συλητής τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαιοτήτων Ἐλγίνος καὶ γνωρίσας τὸν Δημητριάδην ἔπεισεν αὐτόν νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα ἀνέτως θὰ ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν διδάσκων τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὰς ἄλλας γλώσσας ὧν ἦτο κάτοχος. Ἀλλὰ κατὰ τὸν βιογράφον αὐτοῦ ὁ Ἐλγίνος δὲν εὗρεν αὐτόν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' εἴτε ἐν Βρεσλάου, ἔνθα διέτριβε τὸ 1794, εἴτε ἐν Βερολίῳ, ἔνθα εὕρισκετο τὸ ἐπιὸν ἔτος. Ἐν ἔτεσι 1796 - 1802 εὕρισκομεν αὐτόν ἐν Ἐδιμβούργῳ, ἐν ἔτεσι 1803 ἐν Newcastle καὶ Durham, ἐν ἔτεσι 1804 καὶ 1805 ἐν Middlesex καὶ Berks, τὸ 1806 κατὰ πρῶτον μετέβη εἰς Ὁξωνίαν, τὸ 1807 ἐξέδραμε μέχρι Bath, Bri-

